

תלמודו בידו

דף יז עמוד א

א האם מביאים עולות ראייה ושלמי חגיגה ביום טוב, והאם סומכים עליהם ?

ב האם יש תשלומין לקרבנות ראייה וחגיגה של עצרת, ומנין ?

ג לענין מה שמיני עצרת נחשב רגל בפני עצמו ואינו חלק מחג הסוכות ?

ד חל חג השבועות בשבת, אלו דינים נוהגים למחרת ביום הטבוח ?

א בית שמאי: עולות אין מביאים ביום טוב, כיון שאין בהן אכילה להדיוט. שלמים מביאים, וסומך מערב החג [שאינן צריך תכף לסמיכה שחיתה]. בית הלל: מביאים אף עולות, כיון שהיום הוא זמנן. וסומכים עליהן.

ב הדין: יש תשלומין לעצרת כל שבעה, כלומר בששה ימים שאחרי החג. המקור: "בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות". הקיש שבועות לחג המצות, ששנה עצרת לחג המצות בכך שיש לה תשלומין כל שבעה. ואין להקיש לסוכות שיש לו תשלומין כל שמונה, שתפסת מרובה לא תפסת.

ג פייס: בסוכות לא היו מטילים פייס על קרבנות המוספים לקבוע איזה משמר יקריבם, לפי שהיו מקריבים לפי הסדר. אבל בשמיני עצרת הטילו פייס. זמן: מברכים בו שהחיינו כרגל חדש.

רגל: בתפלה ובברכת המזון אינו מזכיר את חג הסוכות אלא את שמיני עצרת. קרבן: פר המוסף אינו בסדר פרי החג שמתמעטים והולכים. וכן בכבשים ואילים. שיר: השיר שהלויים אמרו על הקרבן אינו מסדר שירי החג, שהם מענין מתנות עניים. ברכה: מברכים בו את המלך, זכר לשלמה שבירכוהו בשמיני עצרת.

ד אין הכהן הגדול לובש בגדיו הנאים בביתו או בשוק, ומותרים בהספד ותענית. ותקנו כן כדי לבטל דעת הצדוקים האומרים ששבועות חל תמיד ביום ראשון.